

Fiskeriforeninger have sluttet sig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget, og at Bestyrelsen erklærede, at saaledes som Lovforslaget nu var affattet, maatte det siges i alt væsentligt at opfylde de Krav, som Fiskerne stillede til en Fiskerilov. Men det kan ikke være sandt, at Fiskerne rundt om i Landet have tiltraadt det, der her er foreslaaet, medmindre der — og det ved jeg naturligvis intet om — er givet dem en urigtig Fremstilling af Sagen. I andet Fald kan jeg ikke tænke mig, at Fiskerne skulde udtale sig til Gunst for denne Lov. Jeg kan nemlig ikke antage, at Fiskerne nu skulde gaa med til at slaa sig selv ihjel ved Hovedpunkterne i Loven, men det er netop det, de ville gøre ved at acceptere Landstingets Forslag. Jeg maa derfor protestere mod, at Fiskerne skulde være tilfredse, hvis vi vedtog det foreliggende Lovforslag. Det ere de afgjort ikke, og det ville de ikke blive, naar Loven kommer til at træde ud i Livet. Dette med Fiskernes Tilfredshed kommer ganske sikkert til at staa for Dansk Fiskeriforenings Bestyrelses og den ærede Ordførers Regning, han var jo ogsaa inde paa dette. Før man giver Fiskerne fuldt Selvstyre til Udnyttelsen af Fiskevandene og indretter Lovgivningen derefter, faa vi ikke Fred paa dette Omraade, idet vi da ikke faa en Lovgivning, som Fiskerne kunne være tilfredse med. Men det nytter vel ikke at komme videre ind herpaa. Jeg skal derfor indskrænke mig til kort at omtale de af mine Meningsfæller og mig stillede Forslag samt enkelte af de andre Forslag, til hvilke vi have kunnet slutte os.

Jeg skal først omtale Ændringsforslaget under Nr. 1, der vedrører Spørgsmaalet om Bundgarnspladser. Jeg maa dertil sige, at det er den bedste Affattelse af denne Bestemmelse, jeg endnu har set i de 10—11 Aar, jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig med Fiskerisager her. Det er nemlig den, der efter mit Skøn — og jeg tror, jeg ser rigtigt — yder den største Betyggelse for, at vi ikke ved Lovbestemmelser om Bundgarnspladser gaa hen og lave en Bundgarnsret lig den nuværende Aalegaardsret. Det har nemlig været Fejlen ved de tidligere Affattelser, at man har kunnet befrygte noget saadant. Hvis man vedtager den her foreslaaede Bestemmelse, vil man have Garanti med, at Bundgarnsretten kan udnyttes paa denne Maade. Jeg mener, man skylder Faderen

til Paragraffen, det ærede Medlem for Nykøbing paa Mors (Markvorsen), en Tak for den Affattelse, han her har fundet.

Jeg skal dernæst med et Par Ord omtale Ændringsforslagene til § 6, og da først det under Nr. 3, som er stillet af mine Partifæller i Udvalget og mig. Man er klar over, at den nuværende Aalegaardsparagraf er uheldig. Den har virket overordentlig uheldigt, særlig ved de Fortolkninger, som Højesteret har givet af den. Det har efterhaanden ført til, at Fiskerne ikke kunne komme til at fiske Blankaal, at dette værdifulde Fiskeri i alt Fald paa mange Steder er gaaet dem fuldstændig ud af Hænderne. Nu har et Medlem af „Dansk Fiskeriforening“s Bestyrelse ganske vist sagt mig, at Landstingsudvalgets Flertalsordfører i sine Udtalelser havde slaaet fast, at Højesterets Mening om § 3 i den gældende Lov var urigtig, saa at man kunde vente, at Højesteret i Fremtiden vilde dømme anderledes. Hvis det var Tilfældet, var der maaske ikke saa stort at tale om, men naar man læser Landstingsudvalgets Ordførers Udtalelser igennem, finder man ikke paa et eneste Punkt, at han har udtalt sig i den Retning. Det har selvfølgelig gjort, at vi have maattet stille Forslag om en Paragraf, der efter vor Mening gør Ret og Skel til begge Sider, og dette Forslag findes under Nr. 3. Hvis man vedtager det, er der givet Fiskerne Adgang til dog i nogen Grad at kunne fiske Blankaal, og jeg er vis paa, at man ogsaa har givet Grundejerne alt, hvad de med Ret og Billighed kunne forlange. Jeg vil selvfølgelig anbefale ærede Medlemmer at stemme for denne Affattelse. Jeg tror, det er den, der viser størst Retfærdighed baade overfor Grundejerne og overfor de frie Fiskere. Vi have imidlertid subsidiært, da vi ikke ere visse paa, at man vil vedtage vor Affattelse af § 6, sluttet os til Ændringsforslaget under Nr. 4, stillet af et andet Mindretal, og jeg mener da, at hvis man ikke kan vedtage vor Affattelse af Paragraffen, er den af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) foreslaaede Affattelse den bedste næst efter vor. Jeg kan nemlig ikke se, at den Aalegaardsparagraf, som Flertallet foreslaar at stille ind igen, og som oprindelig er affattet af den angaaende Fiskeriloven nedsatte Kommission, yder den fri Fisker Adgang til lettere at drive Aalefiskeri, end den Lovparagraf, vi nu have i den gældende Fiskerilov om samme Spørgsmaal. Jeg tør ikke paa-